

Velike turške zmage?

Soloniki, 22. okt. Od pristojne strani se poroča, da so Bulgari in Turki v dolini Struma zapričeli vedno večji boj. Turki so postavili bulgarsko prodiranje.

Konstantinopol, 23. okt. Turški listi prinašajo telegram iz Adrianopla s posameznimi poročili o bojih med rekoma Marica in Tundša. Glavni boj se je vršil v Marašu, šest kilometrov od Adrianopla. Bulgarovje je bilo 30.000. Turki so jih v krvavi borbi premagali. Bulgari so proti Kara-Agaen bežali in mnogo tisoč mrtvih nazaj pustili. Baje so Turki tudi pri mestu Kadiköi, 25 km od Adrianopla, zmagali. Padlo je Turkom tudi 11 kanonov v roke. Nadaljnji boji so se vršili pri Kirtsal, Haskvi, Ispine, Çalikanak, Hamidic. Bulgari so bili povsod tepeni. V okolici Adrianopla se vrši velikanski boj, o katerem še ni nobenih poročil. — „Frankfurter Ztg.“ poroča o velikem boju pri mestu Kirkkylisse, kjer so Turki Bulgare premagali. Bulgari so imeli 3000 mrtvih in korakajo nazaj proti svoji meji. Turki jim sledijo na celi črti.

Sofija, 23. okt. Tu se poroča, da so na celi črti hudi boji, v katerih baje Bulgari zmagujejo. Pokrajina Tamraš je baje od turškega ozemlja odrezana. Bulgari so prišli pred Adrianopol do Arde. Tu so Turki zbežali in zapustili 100 mrtvih. V Sofiji se je zadnje dni več vohunov, m. nj. tudi eno žensko ustrelilo.

Prodiranje Srbov.

V sandžaku in v Stari Srbiji imajo Turki 40.000 Arnautov, 10 batajlonov vojakov in 4 baterij. Srbska armada je prodrla do Kosove. Srbi so imeli izredno velike izgube. Srbska armada se zbira pri Üskübu. V vseh pokrajinah zažigajo vasi.

Okrog jezera Skutari.

Saloniki, 23. okt. Položaj proti Črnogorcem stoječega vojaštva je ugoden. Trdnjave Turkov so izborne in se bodo Črnogorci na teh zidovih glave razbili.

Grške operacije.

Atena. Listi poročajo, da so Grki v bitki pri Larantaporon Turke nazaj porinili in da zmagovito prodirajo.

Male vesti.

Črnogorci so mesto Plevlje zažgali. Iz sandžaka beži mnogo Turkov v Bozno.

Turčija dosedanje boje ne smatra za važne in mobilizira naprej. Do konca tega meseca imela bode Turčija 700.000 vojakov zbranih. Taki moči ni Bulgarija kos.

zutraj zaman iskali, bili so si vsi edini, da je dezertiral. Taki slučajji so se mnogokrat zgodili; napravili so naznanilo.

Gjuro je hitel proti Črnigori; skrivno je prekoratil mejo. Hotel je svojo srečo iskati; niti slutil ni, da je z begom iz kasarne storil zločin, za katerega ga čaka ostra kazen. Misli je le na svoje Gjoko in na tistih sto cekinov.

Iskal je povsod po roparskem poglavarju in izvedel, da je bil ta res pred pad tedi v Gacko-polju, da pa je pozneje, ko so ga zasledovali, zbežal v Cetinje, glavno mesto črnogorsko.

Milan Ristič bil je vbogi, preganjani begunc, ki ni imel ničesar od svojega krvavega rokodelstva. Nobena hiša, nobena streha ni bila njegova, moral je po noči v votlinah, podrtih kočah pastirjev, pod mostovi prebiti. Gjuro je trdovratno zasledoval njegovo pot, tedne dolgo, v kljub temu da je moral mnogo lakote trpeti. Po štiritedenskem beganju ga je končno izsledil; izvede lje, da ima ropar svojevredno prenočišče pod nekim kamenitim mostom.

Gjuro Vasković je čakal do večera. Potem je zlezal kakor maček k starome mostu, ki je bil v luninem svitu s svojim skrivljenim hrbtom podoben velikanski zveri iz pradavnih časov. Tam je gledal Gjuro po ro-parju. A nikjer ga ni mogel videti. Tako je pretekla ena ura v strahu in razburjenju. Zdaj nakrat na je vidil visoko, divjo postavo, puško v roki, handžar v pasu; skrivala se je v velikanski sanici oziroma mostu in korakala

Črnogorci so ustrelili lastnega svojega generala Božo Boškovič. Preganjal je svoje vojake v obupni boj pri Čipčaniku z besedo: „Naprej psi!“

Popolno zaupanje
pridobile so si

MAGGI -jere

kočke
(gotova goveja juha)

5 po 5 vinarjev
pri vseh gospodinjah.

Ime MAGGI jamči za
takošnjo pripravo
in izvrstno kakovost.

Oklic.

Na južnoizhodnih mejah naše države divja vojna! Brez vspeha je bil upor velikih držav to nesrečo odvrniti. Že se je cedila ljudska kri!

Neizrečna beda se razprostirja po bojiščih Balkana! Ranjeni kličejo na pomoč, vendar zastoj, ker manjkajo najpotrebnejša sredstva, da bi se bolečine teh nesrečnih ohladile, kateri so se borili za svojo domovino! Je torej na prvem mestu dolžnost „Avstrijskega Rdečega križa“, da na sosednem bojišču v smislu genevske konvencije svojo človekoljubno nalogo izvrši!

Rdeči križ se ne briga za narodnost, niti za vero ranjenega bojnika. Samo potreba pomoči razsoja!

Kjerkoli beda kliče, mora „Rdeči križ“ nastopiti! Tako to zahteva človeška dolžnost!

Za prvo, najnujnejšo pomoč, razpolagal je že „Avstrijski Rdeči križ“ v svrhu odposlance zdravnikov, postrežnikov, obvezil in sanitetnega materiala, kakor tudi barak vojskujočim narodom brez razlike zastave.

Zalibog ne dopustijo sredstva „Avstrijske družbe Rdečega Križa“, da olajša zadostno od dneva do dneva se raztezajočo vojno bedo, kakor to zahteva krvava sila.

„Avstrijski Rdeči križ“ obrne se toraj na vse dobre ljudi, da mu kar mogoče pomagajo, izpolniti prvo dolžnost ljubezni do bližnjega! Ohladiti bolečine ranjenih, ohraniti njih život nje nim rodbinam!

Narodi Avstrije še nikdar take prošnje niso zavrnili. Bodo gotovo tudi tokrat storili, kaj njih srce kaže!

proti svojemu trdemu ležišču. Gjuro je hotel takoj na roparja skoči, komaj se je zadržal in počakal, da je oni končno trdno zaspal. Dve uri sta medtem zopet pretekli, luna je stala visoko in žarela v trdnem svitu.

Gjuro je prilezel čisto blizu. Pogledal je spečemu Rističu v obraz; potem je potegnil svoj bajonet in je roparju hipoma glavo od trupa odrezal. Hitro je potegnil iz žepa veliki, iz domačega platna napravljeni robec. Bil je štikal z zlatimi rožicami; njegova Gjoka vtaknila mu je ta robec pri slovesu v tornistro. Zavil je odtrgano, močno krvavečo roparjevo glavo v ta robec, zavezal, vzdignil to prtljago na hrbet in hitro odšel v daljavo.

Korakal je dan in noč, svoje grozno breme na hrbtu, pogorovju in v dolinah, skozi kame-nite in pušave močvirja; izogibal se je vsake vasi. Čez sedem dni prišel je ves raztrgan in truden na hercegovinsko mejo. Po krivnih potih je prišel čez mejo in dospel ponoči v Gacko. Šel je takoj do kotarskega urada, potkal krepko in zahteval govoriti z okrajnim poglavarjem. Nevoljen pustil ga je pandur vstopiti, vprašal kaj hoče v tako pozni uri in ga peljal pred glavarja.

„Prišel sem po tistih sto cekinov, ki so razpisani za glavo Harambaše Milana Rističa“, izjavil je Gjuro Vasković.

„Kako prideš do te predznosti in zdaj po noči!“ zakričal je glavar, „kako se pišeš in kdo si?“

A Gjuro je vzel svoje mrtvo breme raz hrbta in je položil na pisalno mizo. Glavar je

Hitra pomoč je nujna!

Tudi najmanjši donesek je dober!

Doneski se prevzamejo:

Na Dunaju:

Pri vodstvu zveze „Avstr. družbe Rdečega Križa“ na Dunaju I. Mchgasse 1 (račun poštne hranilnice 1923)

V posameznih kronovinah:

Pri vodstvih pomožnih družb „Rdečega Križa“ vrhun tega pri upravištvu tega časnika.

Predsedništvo zveze:

Knežinja Montenuovo.
Fanny Meissner-Diemer.

Knez Schönburg.
Dr. vitez Uriol.
Knez Dietrichstein.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe
priporočila izvozna hiša 140
Prokop Skorkovsky in sin
v Humpolen na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne
cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske oblačila.

Cenjeni somišljeniki!

V kratkem času izšel je zopet tak
splošno priljubljeni

„Štajerčevi“

kmetski koledar za leto 1913.

To je edino v slovenskem jeziku pisani
ledar, ki se ne izdaja iz teh ali onih osebnih
sebičnih vzrokov, temveč ima namen, podati
jemalcem vse tekom leta potrebne seznanitve
gospodarske nauke, važna določila, obenem
tudi krasne slike, zabavne in izobraževalne
spise.

Cena koledarju, ki je zopet tako
in velik kakor lansko leto (namreč 134 strani
znaša 60 vinarjev brez poštne. Za po
nino je dodati 10 vinarjev. Kdor vzame 10 ko
ledarjev, dobi enega zastonj.

Prosimo cenjene somišljenike, naj tudi leto
z vse vneemo ta izborni ljudski koledar
razširjajo. Ker imamo že jako veliko naročil
treba je, da se vsakdo čim hitreje naroči.
Najbolje je, ako doda naročilu svoto v pošti
nih znamkah ali pa da se jih več naroči
kov skupaj zbere, ki potem na en naslov na
ročijo. Za naročilo je porabiti najboljše sledeč
formular, ki ga je pravilno in natanko iz
polniti, potem izrezati, v kuvert dati
na upravo „Štajerca“ nasloviti in (da
se znamke ne pošlje odprto, na kuverti 3 v
znamka; ako se pa znamke pošlje, potem na
prto z 10 vin. marko) odposlati. Vsa naročila

skočil prestrašen nazaj, grozoviti duh prihajal
je v njegov nos.

„Odprite sami in poglejte“, je rekel Gjuro
s smehljajem.

Uradnik je odprl krvavi robec. Razburjen
je vprašal Gjuro, kako je prišel do te nap
segnete glave. A Gjuro je ponosno poročal o
svojem težavnem potovanju, o naznanilu in
svojem sklepu, prinesiti roparjevo glavo, na ka
tero je tako visoka nagrada razpisana.

„Kdo ti je rekel, da mu glavo odreči?“

„Saj je bila nagrada izrecno na glavo ro
parja razpisana. Tu je glava, in zdaj zahteva
svoj denar!“

„To bodeš že dobil,“ odgovoril je glavar.
„pa veš da si dezertiral in da bodeš vsled tega
hudo kaznovan?“

Gjuro je stal tam z veselim obrazom; slišal
je le, da bode denar dobil; to mu je bila je
glavina stvar.

Glavar je pustil takoj oblasti zadevo na
znani; kmalu tudi je stopila patrolja v sobo.
„Vodil jo je Mitar Vule. Niti izpoznal ni Gjuro
tako, tako raztrgan je bil ta. Ko mu je zve
roke in je glavar ravno zadevo pridno proto
koliral, pošepetal mu je: „Magarac ti, ovel!“
Ali ti je bilo to treba?“

Gjuro pa se je zopet nasmehnil in zašepet
tal nazaj: „Dobil bodem pa vendar sto cekinov
bogat mož postanem in ljubljena Gjoka bo
moja.“

S smehom se je pustil v ječo odpeljati.